

Beste Vlaming

Op 30 januari 2012 ligt het land weer plat. Dat is het gevolg van een door de vakbonden aangekondigde staking. Het gemor is, net zoals bij de laatste staking in december, hoorbaar. "Het zijn machtsgeile vakbondsbonzen en opgehitst stakingsvee die het stakingsrecht misbruiken" of "de vakbonden zijn de schaam van België". Anderen wijzen er weer op dat 30 januari op een maandag valt: "verlengd weekendje, iemand?" Nog anderen wijzen op het ogenschijnlijk asociale karakter van deze staking: "iemand anders betaalt" en "als ik het niet kan krijgen mag niemand het hebben."

Uw bezorgdheid is groot. Bent u zelfstandig? U kan het werk niet zomaar neerleggen? Wilt u wel werken? Hebt u een gezin te onderhouden? Wordt u tegen gehouden aan de poorten van de firma? U bent boos. En die onvrede is begrijpelijk. Het nieuwe decennium beloven tien zware jaren te worden als we de vooruitzichten mogen geloven. Dat stelde onder andere het Wereld Economisch Forum vast in hun [recentste rapporten](#). In plaats van solidair te zijn met de medeburgers wordt Brussel weer gekleurd door groene, blauwe en rode vuilzakken, paraplu's en spandoeken.

Maar zijn de vakbonden echt zo asociaal? Zijn ze uit op uw geld? Willen zij meer en minder voor u? Zijn zij de grote schuld van de huidige crisis die door Europa, de VS en elders woedt?

U bent het verhaal ondertussen beu gehoord. Politici, banken en investeerders dachten een oneindig groeiscenario uitgedokterd te hebben. Zowel hier als in de Verenigde Staten ging men het koopkrachtverlies van de bevolking compenseren door goedkope leningen aan te bieden, vaak met een huis als onderpand. De risico's die daaraan verbonden waren ging men spreiden over het hele financiële systeem. Met behulp van de rating agencies kregen deze gebundelde leningen de hoogste kredietwaardige score. Het spelletje werkte niet. Leningen werden niet terugbetaald, huizenprijzen daalden, de bal ging aan het rollen. In september 2008 werd die rollende bal een enorme sneeuwbal. Die sneeuwbal deed de "financiële dienstverlener" Lehman

Brothers vallen. De risico's verbonden aan dit systeem waren plots niet meer gedekt. De enorme sneeuwbal werd een lawine die de wereldeconomie op haar grondvesten deed daveren.

Overall in Europa gingen rode lampjes branden. De Europese Raad, de Europese Commissie en het Europees Parlement gingen aan het werk. Ondertussen werden Griekenland, Ierland, Spanje, Portugal, Italië "aangevallen" door de financiële markten. ([Wie zijn die fucking markten?](#)) De Europese Raad en de Commissie hadden beslist. Om deze crisis te bezweren dienden begrotingen in evenwicht gehouden te worden, tekorten terug gedrongen te worden.

In de meeste Europese landen ontstonden er snel maatregelen. In tegenstelling tot ons land hadden zij een regering die niet in lopende zaken was en wel bevoegd was om maatregelen te nemen. Voor ons kwamen deze hervormingen een paar maanden later. Pensioenshervormingen, loonsmatiging, langer werken, snoeien in sociale maatregelen. Wie werd het slachtoffer van de speculatiemaatschappij? Wie betaalt de financiële puinhoop af? U en ik. Studenten verliezen hun wachttuitkering. De zelfstandige ondernemer kijkt aan tegen belastingsverhoging. Arbeiders verliezen hun brugpensioen, of erger, hun job. De crisis is vooral een goed excuus geweest voor winstgevende multinationals om [in jobs te snoeien](#). De bijdrage die de banken moeten betalen om de begroting te dichten, de zogenaamde bankentaks, [wordt aan u doorgerekend](#). Het geld stroomt naar boven, naar daar waar het al aanwezig is. En wij laten dat allemaal zomaar gebeuren. Voor onze neus nemen de politici een hap uit úw budget terwijl de verkoop van Rolls Royces [tot een ongekend niveau stijgt](#).

De eisen van de vakbonden lijken voor u misschien niet concreet (Zie deze links: [1](#), [2](#), [3](#)). Misschien valt dat te wijten aan het feit dat de meeste problemen niet op Vlaams of Federaal niveau aan te pakken zijn. Misschien is een staking wel achterhaald, verouderd, een drukmiddel uit de vorige eeuw. Maar kent u een alternatief? Gaan we allemaal een facebookpagina 'liken' die pleit voor een rechtvaardige begroting? Misschien kunnen we allemaal een badge op onze jas spelden? Gaat dat iets veranderen? Gaat een staking iets veranderen? Wie weet. Het is beter dan niets doen. Maak u kwaad, indignez-vous, time for outrage!

We mogen absoluut niet verdeeld geraken. Wees solidair met uw stakende collega of buurman. Een verdeelde bevolking kan in deze crisis niet als winnaar uit de strijd komen. Alleen samen staan we sterk. Mist u uw trein door de staking? Tijd om eens nieuwe mensen te leren kennen en te [carpoolen](#). Geraakt u niet op uw examen? Wat dacht je van [couch-surfing](#)? Wordt uw afval niet opgehaald? Probeer eens te [composteren](#). Uw post wordt niet rondgedeeld? U moet dringend e-mail, facebook of twitter leren kennen.

Deze crisis lossen we niet op met de middelen die nu wereldwijd aangewend worden. En hiervoor citeer ik graag Albert Einstein: "Je kunt een probleem niet oplossen met de denkwijze die het heeft veroorzaakt."

Sluit je aan bij een denktank, schrijf je eigen manifest, contacteer een [volksvertegenwoordiger](#), ga staken of [wees creatief](#).

Maar blijf vooral niet zitten, het is te belangrijk.